

þrepaprófun holu HE-3, Hellisheiði

Ómar Sigurðsson

Greinargerð Ómar-2002-01

Þrepaprófun holu HE-3, Hellisheiði

INNGANGUR

Hola HE-3, sem var boruð fyrir Orkuveitu Reykjavíkur á Hellisheiði, var prófuð með ádælingu í nokkrum þrepum við borlok 16.-17. ágúst 2001. Auk þess var gæfni vinnsluhluta holunnar athuguð í tvígang áður en kom að borlokum eða 6. ágúst og 14. ágúst. Við fyrstu prófun var bordýpi holunnar 1461 m, en í síðari prófunum var endanlegu bordýpi náð eða 1887 m. Framkvæmd þrepaprófana er lýst í skýrslu um 3. áfanga holunnar (Sigvaldi Thordarson o.fl., 2001). Þar er einnig að finna myndir er sýna framgang þeirra og fyrstu túlkun á niðurstöðum. Hér verður litið betur á mælingarnar sem gerðar voru við þrepaprófanirnar og frekari úrvinnsla gerð. Að lokum er mat á gæfni holunnar endurskoðað.

PRÝSTINGSSTIGLAR

Prýstingsstiglar voru mældir nokkrum sinnum í holunni í tengslum við þrepaprófanirnar. Um fyrstu stiglana er fátt að segja nema að 6. ágúst var vatnsborð á um 110 m dýpi við 41 l/s ádælingu, en 14. ágúst var vatnsborð á rúmlega 150 m dýpi við svipaða ádælingu (41,5 l/s) og á rúmlega 210 m dýpi við 26,6 l/s ádælingu. Holan hafði því skorið fleiri vatnsæðar við það að bordýpi jókst úr 1461 m í 1887 m. Eftir að leiðari hafði verið settur í holuna við borlok bar hins vegar svo við að erfiðlega gekk að koma þrýstimælinum niður. Víst er að mælir settist á hengistykki leiðara í fyrstu, en í síðari ferðum niður holuna fór mælir niður í leiðarann, en mælingarmenn töldu hann hafa sest því þrýstingstigullinn nær hætti að vaxa. Þetta stafaði af loft-gas blöndu sem safnaðist efst í leiðarann og myndaði yfir 100 m þykkan loftþúða þar. Hélst loftþúðinn stöðugur í meira en sólarhring þó ádæling breyttist. Svona loftþúðar hafa sést áður í holum þegar komið er að þrepaprófun við borlok. Svo virðist að myndun loftþúðans sé bundin við að holunni halli tölувert, að leiðari sé kominn í holuna og að ádæling hafi verið nær óslitin og töluberð í langan tíma. Þykkt loftþúðans hefur verið frá nokkrum tugum metra (holur 21 og 22, Nesjavöllum) og upp í á þriðja hundruð metra (hola 4, Hellisheiði). Óvanalegt var hversu stöðugur loftþúðinn var, en ádæling var í langan tíma aðeins um 20 l/s. Vegna loftþúðans lyftist vatnssúlan innan fóðringar og vatnsborð sem var á 150-170 m við breytilega ádælingu var því falskt.

PREPAPRÓFUN

Ráðgert var fyrir þrepaprófunina í borlok að láta þrýstimælinn vera á 1430 m eins og gert hafið verið í fyrrí prófunum til að auðvelda samanburð milli þeirra. Hins vegar var í fyrstu talið að ekki gengi að koma mælinum niður á það dýpi og því byrjað á þrepaprófun með mæli á 700 m. Gerð voru tvö ádæluþrep á því dýpi, þar sem ádæling var fyrst aukin úr 20 l/s í 32,1 l/s og svo í 45 l/s. Þrýstingur lækkaði verulega með aukinni ádælingu eins og lýst er í 3. áfangaskýrslunni. Ástæðan var að aukin þyngd vatnssúlnnar innan fóðringar og meiri rennslishraði þjappaði loftþúðanum meira saman og þrýstingsbreytingin á 700 m því ekki lýsandi fyrir viðbrögð jarðhitakerfisins við ádælinguna. Ekkert var því unnið með þessi ádælingarþrep hér.

Eftir að samþyggðum hita- og þrýstimæli hafði verið komið niður á 1430 m var byrjað aftur á þrepaprófuninni. Þar var byrjað á að minnka ádælinguna úr fyrrmefnum 45 l/s í 20 l/s, en í næstu tveim þrepum var ádælingin aukin eins og áður eða fyrst í 32,1 l/s og svo í 45 l/s í þriðja og síðasta

ádælingarþrepinu. Hvert þessara ádælingarþrepa varði í um þrjá tíma og var þrýstingsbreytingin í samræmi við breytingu ádælingar. Gangi þrepaprófunarinnar er lýst í 3. áfangaskýrslunni, en mynd 1 sýnir þann hluta er mælir var á 1430 m. Mynd 2 sýnir síðan betur hvernig þrýstingur breyttist í hverju ádælingarþrepi og á þeirri mynd eru einnig mælingar sem gerðar voru fyrir þrepaprófunina á þessu dýpi. Eins og áður sagði var holudýpið 1461 m þann 6. ágúst, en holan búin að ná endanlegu dýpi í síðari mælingum. Frá mælingunni 6. ágúst (41 l/s) er því greinilegt að holan hefur skoríð fleiri vatnsæðar við það að dýpka í 1887 m því þrýstingur hefur lækkað um minnst 10 bar og dýpri vatnsæðar hafa áhrif á þrýstingsstigulinn í holunni. Hins vegar þegar litið er á mynd 3, þar sem reynt er að eyða út áhrifum breytilegrar ádælingar, sést að lekt og þar með gæfni holunnar hefur lítið aukist við dýpkunina milli 6. og 14. ágúst. Við skolun, hreinsun og frekari ádælingu örvað holan eftir að loka dýpi var náð. Þetta lýsir sér í lægri þrýstingi (mynd 2), og aðallega í minni þrýstingsbreytingu vegna ádælingar (mynd 3). Í lok þrepaprófunarinnar er ádælingarstuðull holunnar um 3,3 l/s per bar (þrýstingsbreyting um 0,3 bar/(l/s)).

Mynd 4 sýnir þrýstiferlana fyrir hvert ádæluþrep ásamt nálgun fræðilegs rennslislíkans við þá. Líkanið gerir ráð fyrir óendanlega stóru vatnskerfi, sem þýðir að þrýstibreytingin í hverju ádæliþepi nær ekki til útmarka kerfisins á þeim tíma. Einnig tekur líkanið tillit til sprungurennslis. Niðurstöður fyrir vatnsleiðni (T) benda til að hún sé um $2,1 * 10^{-8} \text{ m}^3/\text{Pas}$ næst holunni. Líkanið er frekar ónæmt fyrir breytingum í vatnsrýmd (S) sem getur verið um $3,5 * 10^{-8} \text{ m}/\text{Pa}$. Þá ætti holan að vera í greiðu sambandi við jarðhitakerfið þar sem rennslistregðustuðullinn (s) er neikvæður eða $s = -2,1$. Mat á vatnsleiðni, vatnsrýmd og rennslistregðu gefur að þessir stuðlar séu nálaðt venjulegu meðallagi fyrir háhitajarðhitakerfi. Samanborið við Nesjavelli eru þeir aðeins undir meðaltalinu þar og um þrisvar sinnum lægri en metið er fyrir holu HE-4.

Afköst holu HE-3 koma til með að ráðast af hita í jarðhitakerfinu við holuna ásamt vatnsgæfni jarðlagana, lekt og vatnsrýmd. Samanburður við aðrar holur eða önnur jarðhitasvæði eins og Nesjavelli bendir til að afköst holunnar verði aðeins undir meðaltali holna þar að því gefnu að hiti jarðhitakerfana sé svipaður. Verði hiti við holu HE-3 talsvert lægri en 270°C þá minnkar það frekar afköst til raforkuvinnslu. Á Nesjavöllum mætti til dæmis benda á holu NG-10 sem var metin með svipaða gæfni á sínum tíma og hola HE-3 nú.

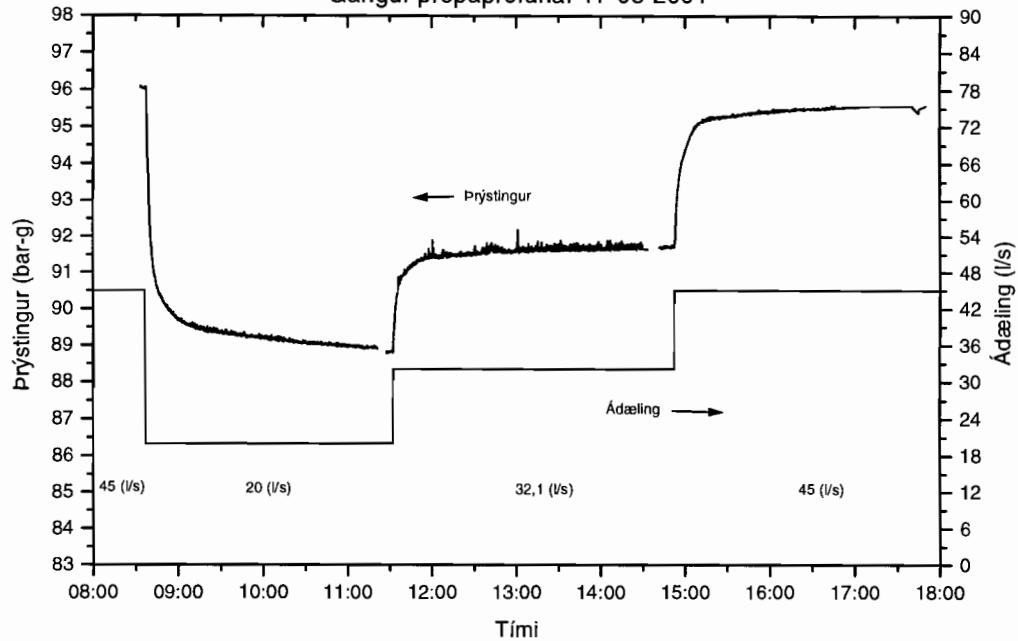
HEIMILDIR

1. Sigvaldi Thordarson, Arnar Hjartarson, Ásgrímur Guðmundsson, Benedikt Steingrímsson, Bjarni Gautason, Bjarni Guðmundsson, Guðlaugur Hermannsson, Hjalti Franzson, Kjartan Birgisson og Sigurður Sveinn Jónsson, 2001: Hellisheiði, hola HE-3. 3. áfangi: Borun vinnsluhluta frá 812 í 1887 m dýpi. Skýrsla Orkustofnunar ROS, OS-2001/057, 50s.

Reykjavík 11-1-2002

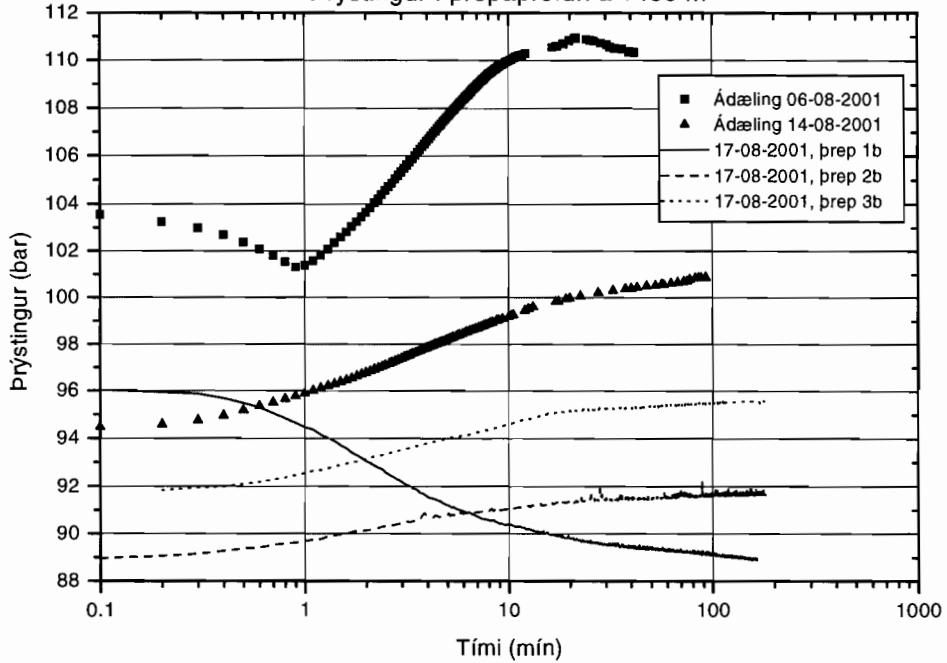
Ómar Sigurðsson

Hellisheiði hola HE-3
Gangur þepaprófunar 17-08-2001

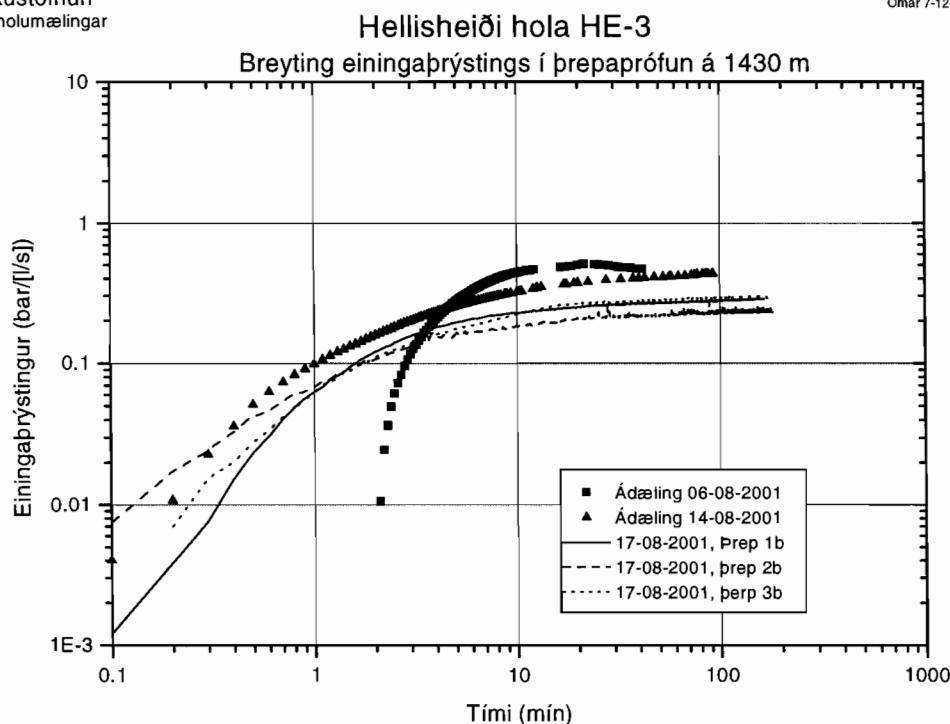

Mynd 1. Gangur seinni hluta þepaprófunar eftir að mælir hafði verið settur á 1430 m.

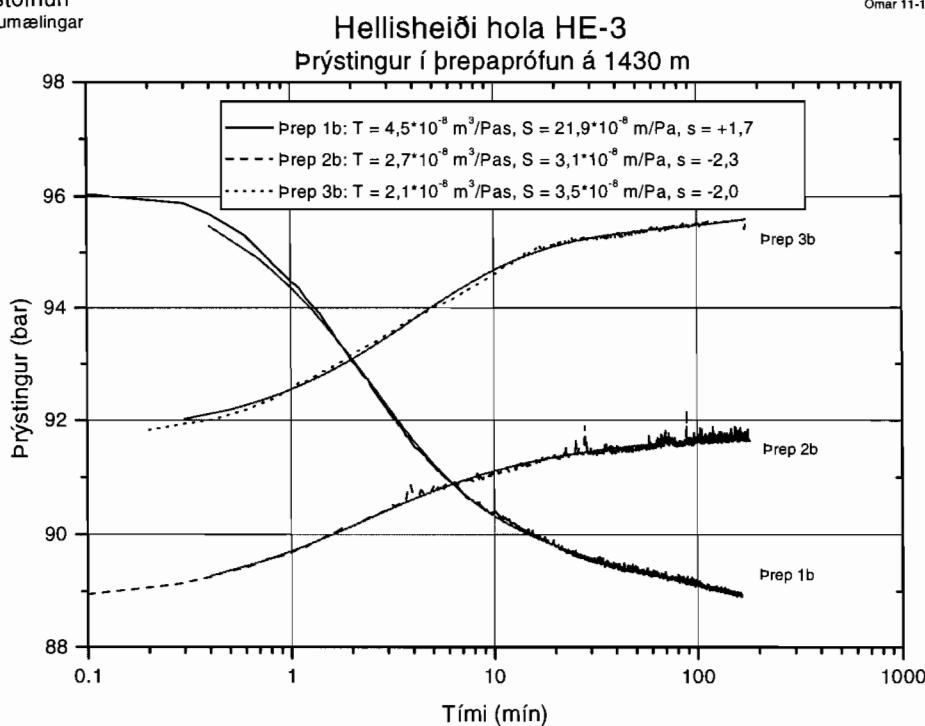
Hellisheiði hola HE-3
Prýstingur í þepaprófun á 1430 m

Mynd 2. Prýstingur í hverju ádælingarþepi. Þann 6. ágúst var holudýpi 1461 m, en 1887 m í öðrum ádælingarþepum.

Mynd 3. Breyting einingaþrýstings í hverju ádælingarþepi.

Mynd 4. Nálgun fræðilegs rennslislíkans við þrýstingsgögn frá hverju ádælingarþepi.